

Begrundelse

Ifølge vejledningen til § 3 skal støtten ydes efter objektive kriterier, der sikrer lige tilskudsvilkår for virksomheder med samme funktion og indhold, og aktiviteter for børn og unge af idébestemt, politisk og religiøs art (dog undtaget egentlig gudsdyrkelse) skal sidestilles med anden folkeoplysende aktivitet for børn og unge.

Ifølge en artikelserie i Kristeligt Dagblad 14.-18. november 1998 tolkes vejledningen forskelligt, ligesom der er eksempler på, at støtten til de kirkelige organisationer begrænses.

Svar (27/11 98)

Undervisningsministeren (Marianne Jelved, fg.):

Efter folkeoplysningslovens § 3, stk. 1, nr. 3, skal aktiviteter for børn og unge af idébestemt, politisk og religiøs art sidestilles med anden folkeoplysende aktivitet for børn og unge. Begrebet »egentlig gudsdyrkelse« omfatter egentlige kirkelige handlinger som f.eks. en gudstjeneste og er et vejledende fortolkningsbidrag, som i øvrigt har baggrund i en sag i 1991 om støtte til afholdelse af en kirkefestival.

I begrundelsen for spørgsmålet henvises til en artikelserie i Kristeligt Dagblad om, at støtten til de kirkelige organisationer begrænses.

Der spørges i den anledning, hvordan man sikrer en ensartet tolkning af begrebet. Jeg finder på denne baggrund anledning til at præcisere folkeoplysningslovens regler og kompetencer.

Alene undervisningsministeren har kompetence til at fastsætte nærmere regler om afgrænsning af de aktiviteter, hvortil der kan ydes tilskud, jf. folkeoplysningslovens § 21. Bemyndigelsen er dog ikke udnyttet. Den enkelte kommunalbestyrelse har således ikke hjemmel til at fastsætte regler om, at bestemte aktiviteter ikke er tilskudsberettigende i henhold til folkeoplysningsloven.

Det er imidlertid efter folkeoplysningslovens § 3 a, stk. 2, bl.a. en tilskudsbetingelse, at en kreds tilbyder folkeoplysende virksomhed (undervisning eller aktivitet) efter folkeoplysningsloven. Efter lovens § 33, stk. 8, påhviler det kommunens folkeoplysningsudvalg at påse, at tilskud ydet efter folkeoplysningsloven er anvendt i overensstemmelse med de fastsatte regler. Som det fremgår af lovens § 33, stk. 4, træffer det lokale folkeoplysningsudvalg ligeledes

afgørelse om bl.a. tilskudsberettigende virksomhed i henhold til lovens kapitel 5 om tilskud til aktiviteter.

Dette indebærer uanset eventuelle vejledende fortolkningsbidrag, at der består både en ret og en pligt for det lokale folkeoplysningsudvalg til i princippet i hvert enkelt tilfælde at vurdere, om en konkret aktivitet, herunder en aktivitet af religiøs art, der udbydes af en kreds, er en folkeoplysende virksomhed og dermed tilskudsberettigende.

Spm. nr. S 468

Til indenrigsministeren (17/11 98) af:

Frank Aaen (EL):

»Betragter ministeren Københavns Kommunes forvaltningspraksis i forbindelse med byggeprojektet på Nørrebro omkring Folkets Park som i overensstemmelse med god forvaltnings-skik, og kan det anses som en normal og acceptabel praksis i en udvalgsstyret kommune, at byggesager/lokalplansager stort set færdigbehandles rent administrativt, uden at de relevante udvalg informeres?«

Begrundelse

Københavns Kommune gennemfører i øjeblikket et demokratiforsøg i de fire bydelsområder. Samtidig hermed griber kommunen ind over for bydelrådet på Indre Nørrebro ved at færdigprojektere et boligbyggeri på grunden, hvor Folkets Park ligger. Projektet er sat til forhandling på Københavns Kommunes Bygge- og Teknikudvalgsmøde den 4. november 1998 uden at informere det valgte bydelråd eller dets administration. Københavns Kommune er samtidig bekendt med, at bydelrådet på Indre Nørrebro tidligere har afvist projektet, hvorfor den anvendte fremgangsmåde forekommer yderligere udemokratisk.

Svar (24/11 98)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Det tilsyn, som indenrigsministeren udøver over for Københavns Kommune, er et retligt tilsyn. Tilsynet omfatter kun spørgsmål om, hvor-